

turbevarer i denne her situation. Og derudover betaler vi resten over vores kirkeskat.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Så må jeg jo forstå Socialdemokratiet sådan, at den danske folkekirke ikke længere skal have en forrangsstilling i den danske grundlov, hvis det står til Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jo, jo. Jeg er virkelig ked af, at det ikke er en af mine heldige dage, at jeg er så dårlig til at forklare mig. Jeg sagde netop, at vi vil bevare folkekirken, men samtidig vil vi forholde os til det problem, at flere hundredtusinder mennesker nu tilhører andre trosretninger – den situation har jo totalt ændret sig i forhold til 1953 – og der løser vi det på den måde, at vi bevarer kirken, sikrer selvstyre for kirken, og så laver vi en lighedsbestemmelse, som gør, at de andre trossamfund får præcis de samme økonomiske betingelser at arbejde inden for.

Men selvfølgelig vil der være en forrang, når folkekirken direkte er nævnt i grundloven og 84 pct. af befolkningen er medlemmer af den.

Søren Krarup (DF):

Det handler om grundloven i dag, den danske grundlov, første gang givet af kong Frederik VII i 1849, revideret i 1866, ændret i 1915 og sidst ændret i 1953. Det er den danske grundlov, der er på dagsordenen i dag, og ikke uventet er det tre venstrefløjspartier, der er utilfredse med grundloven og vil have lavet den helt om.

De møder med hver deres punkt, dels i form af et direkte nyt grundlovsforslag, dels i form af ønske om nedsættelse af en forfatningskommission eller i De Radikales tilfælde nedsættelse af et grundlovskonvent, men der er et fælles præg over alle tre forslag. Det er i alle tre tilfælde det abstrakte skoleridt i forhold til den gode gamle danske grundlov, som ganske vist har holdt sammen på Danmark og det danske folk i mere end 150 år, men som nu kasseres til fordel for teorier og overnationale doktriner.

Jeg må tilstå, at jeg finder venstrefløjspartiernes niveau angivet i SF's omfangsrige og prætentiose grundlovs § 14, der begynder med at kræve, som det hedder: »Enhver har ret til at tænke frit«. Det er ikke et ubilligt forlangende, men jeg vil gerne spørge SF: Hvem kan forhindre et menneske i at tænke frit?

Det turde dog vist nok være det umuligste af alt at forhindre et menneske eller et folk i at tænke, lige præcis hvad man vil. Selv i Stalins Sovjetunion, selv i Hitlers Tredje Rige var tankefriheden uantastelig. Borgerne tænkte om Hitler og Stalin, præcis hvad de ville, og det turde derfor være en underlig paragraf at indføre i et grundlovsforslag, at enhver har ret til at tænke frit. Abstraktionerne eller slagordene er løbet af med forslagsstillerne. Det er med Viggo Hørups ord det vitterlige vås. Men når man sådan skal omskabe virkeligheden og i hvert fald ikke vil være ved den foreliggende virkelighed, så ender man meget nemt i dette vitterlige vås. Det forekommer mig som sagt at angive niveauet i den grundlovskritik, vi i dag skal tage stilling til.

Med skam at melde synes jeg også, at samme tendens gør sig gældende i hr. Niels Helveg Petersen og Det Radikale Venstres beslutningsforslag, foreløbig om nedsættelse af et grundlovskonvent. Teksten i det foreliggende beslutningsforslag er kort, men hr. Niels Helveg Petersen har jo formuleret sin kritik fyldigt tidligere.

Kl. 15.55

I en debatbog med titlen »På vej mod Europas forfatning?« skrives han således, at alene af sproglige grunde skal grundloven laves om, for den er ikke til at forstå. Bl.a. taler den danske grundlov konsekvent om kongen, hvor »virkeligheden er, at det er regeringen, udgået af Folketingets flertal, der står for regeringens førelse«.

Javel, men når nu dette er tekstens mening, accepteret og praktiseret af alle siden 1920, hvorfor skal grundlovens tekst så nødvendigvis laves om?

Der forekommer mig at være tale om den rene formalisme, eller det er en argumentation uden indhold og nødvendighed, endnu tydeligere udtrykt af SF, der i bemærkningerne til sit grundlovsforslag kalder den danske grundlov utidssvarende, en anakronisme på en række områder.

Findes der, spørger jeg, en mere overfladisk, underlødigt argumentation end den, der gør det tidssvarende eller det moderne til sit argument? Her er der ikke blot tale om en sproglig fallit, men også om en form for intellektuelt sammenbrud, hvor man alene forholder sig til det ydre, til form og mode, mens det indre, sagen eller grundloven selv, lades uanset.

Som sagt, denne overfladiskhed, dette abstrakte skoleridt synes mig indholdet af den grundlovskritik, vi møder i dag, men afgørende